

ТЕНДЕНЦІЇ РОЗВИТКУ ТАНЦЮ ТАНГО

В статті розглядається історія виникнення танцю Танго. Термін танцю танго. Також розглядаються деякі особливості Аргентинського та європейського бального танго.

Ключові слова: танець, танго, Аргентинське танго, бальний танець.

The article examines the history of Tango dance. Tango dance term. Some features of Argentine and European ballroom tango are also considered.

Key words: dance, tango, Argentine tango, ballroom dance.

Танго є танцювально-музичною формою, що з'явилася наприкінці ХІХ століття на прибережжі Ріо-де-ла-Плата, ріки, що служить природнім кордоном між Уругваєм та Аргентиною. Прототипи цього танцю й музики виникли в урбанізованих районах Монтевідео та Буенос-Айреса. Тому неправильно атрибути танго виключно Аргентині, оскільки його корені розташовані в обох державах. Проте, з плином часу, завдяки інтенсивному розвитку музичної та танцювальної культури, зокрема в Буенос-Айресі, танго почало асоціюватися з Аргентиною, що відбулося під впливом кількох чинників, таких як розмір та демографічний склад столиць і масова еміграція з Європи. Варто зауважити, що слово "танго" існувало до появи даного танцю, і є декілька теорій щодо його етимологічного походження [2, с. 57].

Термін "танго" може мати різне походження:

Латинське корінне слово "tangere" може слугувати походженням, оскільки перекладається як "торкатися" або "грати на музичному інструменті" [1].

Іспанське "tambor", що означає "барабан", може вказувати на ритмічний аспект танцю.

Також існує версія, що назва походить від африканського діалектного слова, яке асоціюється з танцем під барабанний ритм в замкнутому просторі.

Африканський вплив на розвиток танго є незаперечним. З урахуванням історії рабства в Уругваї та Аргентині, де було привезено багато рабів із Західної Африки, африканська культурна спадщина відіграла важливу роль. У Буенос-Айресі африканські танцювальні традиції зберігалися в специфічних місцях, як-от негритянські таверни поруч із старим портом. Тут місцева спільнота адаптувала африканські танці, створюючи основу для того, що ми зараз знаємо як танго [3].

Особливо важливо відзначити вплив танцю Кандомбе, що має африкано-уругвайське походження. Хоча первинний звук африканських барабанів цього танцю з часом було замінено на звучання гітари та бандонеону, основний ритм танго залишив свої корені в африканських традиціях.

Конкурсне бальне танго включає 27 офіційно визнаних фігур, що дозволяють танцівникам формувати свої унікальні хореографії. З часом цей вид танцю пройшов через ряд змін:

Техніка та хореографія стали більш складними.

Були внесені нові ритмічні акценти, які підкреслюють динаміку тіл танцівників.

Ритмічна структура танцю стала більш виразною.

Хоча конкурсне танго і вважається частиною європейської програми бального танцю, воно також узяло деякі елементи з аргентинського танго, особливо стосовно ритмічних виділень рухів ногами.

В контексті конкурсних виступів важливі стандартні критерії, що дозволяють суддям оцінювати виконання танцівників. В цьому форматі акцент робиться на техніці, музичності та емоційній взаємодії з аудиторією.

Однак, коли розглядається бальне танго як шоу, обмежень немає, і тут відкривається ширший простір для творчості хореографа. Це дозволяє створювати постановки, в яких синтезуються традиції європейського та аргентинського танго. Таке поєднання розширює хореографічний вокабуляр, пропонує нові технічні рішення та підсилює емоційний заряд виконання [2, с. 61].

Аргентинське сценічне танго — це справжнє мистецтво, яке поєднує в собі театр, музику та танець. Воно пірнає глядача в атмосферу емоцій, пристрасті та інтриги, так характерні для танго.

Багатий музичний контекст. Музика танго завжди була емоційно заворожуючою зі своїми ритмами, мелодіями та варіаціями. Це створює надзвичайно глибокий фон для театральних постановок, надаючи їм динаміку та напруженість.

Глибока хореографія. Хореографія танго має багатий вокабуляр рухів, дозволяючи виразити різні сторони людських відносин — від ніжності та кохання до агресії та конфлікту.

Емоційна глибина. Танго — це не просто танець, це відображення стосунків між партнерами, взаємодія двох душ, що взаємодіють на танцполі. Ця емоційна глибина забезпечує глибокий контакт з глядачем, викликаючи у нього сильні почуття [2, с. 67].

Універсальна мова. Через свою унікальну спроможність комунікувати на різних рівнях, танго стало популярним елементом в кіно, театрі та інших видах мистецтва. Його можна використовувати для

вираження любові, страсті, заздрості, конфлікту або будь-якої іншої емоції.

Саме завдяки цим особливостям аргентинське сценічне танго здатне залучити глядача, незалежно від його культурного та етнічного походження. Це є свідченням універсальної сили та краси цього танцю.

ЛІТЕРАТУРА:

1. Танго. URL: <https://ru.wikipedia.org/wiki/%D0%A2%D0%B0%D0%BD%D0%B3%D0%BE>
2. Терешенко Н.В. Історія та методика бального танцю: навч. посіб. для студентів. Херсон, 2015. 220с.
3. Терешенко Н.В. Історія розвитку бальної хореографії в Україні. Проблеми сучасності: культура, мистецтво, педагогіка: збірник наукових праць Луганського національного університету ім. Т.Шевченка

Науковий керівник кандидатка педагогічних наук, доцентка Терешенко Н.В.